ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

1823 О. М. ОСТРОВСЬКИЙ 1948

УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

ГРАЖДАНЕ!

ПОЛЬЗУЙТЕСЬ УДОБНЫМ ВИДОМ СВЯЗИ—

МЕЖДУГОРОДНЫМИ ПЕРЕГОВОРАМИ!

Для получения переговора звоните по телефону 07.

ПЕРЕГОВОРЫ ПРЕДОСТАВЛЯЮТСЯ:

1) Организациям по внесенным авансам;
2) Частным лицам с квартирных телефонов;
3) С переговорных пунктов;
4) С любого телефона в Харькове, за исключением таксофонов, по разовым талонам, приобретенным на переговорных пунктах.

С 0 час. до 7 час. утра предоставляется скидка в размере 50% стоимости заказанной категории.

Все справки можно получить по телефонам 3-39-23, 3-09-87, 3-39-47. На Центральном переговорном пункте ул. Иванова № 7—(здание АТС), на районном переговорном пункте пл. Р. Люксембург (здание Почтамта), а также в гостиницах „Интурист“, „Красный воин“.

ХАРЬКОВСКАЯ МЕЖДУГОРОДНАЯ ТЕЛЕФОННАЯ СТАНЦИЯ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 11 (19) 11—20 квітня 1948 р.

ВЕЛИКИЙ РОСІЙСЬКИЙ ДРАМАТУРГ

(До 125-річчя з дня народження О. М. Островського).

Олександр Миколайович Островський — письменник народний у високому розумінні цього слова. До революції його п'єси заборонялись цензурою і з трудом проникали на сцену. Це не дивно. Гострий соціальний протест проти російської дійсності минулого сторіччя пронизує всю творчість великого драматурга. Він боровся проти хижацтва та сваволі багатіїв-самодурів («Вихованка», «Гроза», «Важкі дні», «Вовки та вівці»), показав згубну владу грошей і моральний розклад дворянства («Ліс», «Шалені гроші», «На всякого мудреця досить простоти»), затаврував продажне й безчесне чиновництво («Доходне місце»).

Своїми п'єсами Островський гнівно викривав злочинність всеї державної системи царської Росії.

Особлива заслуга великого драматурга полягає в тому, що він зумів повністю розкрити красу душі, сердечність, благородство й тяжку долю російської жінки. Катерина в «Грозі», Параша в «Гарячому серці», Юлія в «Останній жертві», Віра в «Серце не камінь», Негіна в «Талантах и поклонниках», Лариса в «Безприданниці»,— всі вони різні своїми вдачами, та з якою сміливістю виступають вони на боротьбу з дійсністю!

Великий російський критик М. Добролюбов в своїх статтях про Островського («Темне царство» та «Ясний промінь у темному царстві») підкреслював глибоку народність творчості драматурга. Все в творчості Островського—результат досконалого знання дійсності, що його оточувала. Письменник-реаліст, Островський нічого не вигадував, все, про що він писав, взято з життя. Виходець з родини чиновника, він сам довго служив по московських судових канцеляріях і мав можливість спостерігати картини «темного царства». Ці спостереження й примусили Островського виступити з палким протестом проти існуючого ладу.

Великий драматург написав понад 50 п'єс, і з цих п'єс починається історія російського театру. Правий був І. Гончаров, коли писав Островському в 1882 році: «Тільки після вас ми, росіяни, можемо з гордістю сказати: «У нас є свій російський, національний театр. Він по справедливості повинен іменуватися «Театр Островського».

В репертуарі радянських театрів твори Островського посідають видне місце. Досить пригадати, що за життя великого драматурга його п'єси пройшли близько 15 тисяч разів, а нині на самих тільки клубних сценах п'єси Островського ідуть близько 15 тисяч разів на місяць.

Звертаючись до Островського, Л. М. Толстой в 1886 році писав: «Я з досвіду знаю, як читаються, слухаються й запам'ятовуються твої речі народом, і тому мені хотілось би сприяти тому, щоб ти тепер швидше став у дійсності тим, чим ти є,— безсумнівно загальнонародним у найширшому розумінні письменником».

Та лише в наш, радянський час творчість Островського стала справді загальнонародною, а ім'я великого російського драматурга радянський народ вимовляє з гордістю й любов'ю.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

11 квітня

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад **М. Рильського.**

Диригент **П. Я. Баленко.**
Постава **А. П. Геращенка.**
Художник **Н. Ф. Соболь.**
Хормейстер **Є. І. Мариківський.**
Танці в поставі **О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери — **В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої збереження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — **Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Альфред Жермон — **В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Жорж Жермон — **М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Флора Бервуа — **О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко.** Аніна, покоївка — **В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Гастон де-Леторєр — **П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л.**

Шехтман. Барон Дюфоль — **Г. В. Коваль, В. Н. Малков.** Маркіз д'Обіньї — **І. Б. Вільчур, О. І. Максименко, Н. Ф. Неймарк.** Доктор Гнервіль — **М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко.** Йосип, слуга — **Н. С. Строганов, В. С. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка — **І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер;** гобой — **Д. К. Риков, І. Морштейн;** кларнет — **Г. К. Риков, Н. В. Архирей.**

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

11 (ранок) квітня

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава народн. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Оформлення головного художника театру **І. С. Назарова.**

Танці в поставі **В. М. Нікітіна.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — **В. Г. Будневич,** засл. арт. **УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин.** Марфа, його дочка — О. І. Віноградова, засл. арт. УРСР; **Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу мастрів естради; **В. П. Павленко.** Григорій Григорович Грязной, опричник — **І. Л. Бронзов,** народн. арт. УРСР; **А. Б. Магергут.** Любаша — **В. В. Габринович, А. З. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Є. А. Лейтес.** Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник — **І. Б. Вільчур, Д. М. Державін, Д. О. Діссар.** Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — **Б. Г. Бутков, З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов.** Єлісей Бомелій, царський лікар — **П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін.** Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова.** Дуняша, її дочка, подруга Марфи — **Є. В. Носенко, Н. А. Савенко.** Петровна, ключниця Собакіних — **О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Боярин — **С. І. Максименко, П. С. Скоробогатько.** Покоївка — **Є. А. Ставчанська.** Парубок — **В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.** Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

13 квітня

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент **П. Я. Баленко.**
Режисер **Г. І. Давидов.**
Художник **І. М. Портнов.**
Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Танці в поставі **П. Я. Плавника і О. С. Галкіна.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **М. Д. Державін, Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин.** Одарка — **О. А. Мейер, С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу. Оксана — **В. П. Венецька, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. А. Колодуб, К. О. Морозова, Ю. І. Лозінська.** Андрій — **В. Д. Совалов.** Султан — **В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Імам — **О. І. Максименко, Б. М. Малков, Д. С. Скоробогатько.** Селім-Ага — **П. П. Калюжний, А. П. Нікітін, Н. П. Шехтман.**

В танцях беруть участь артисти балету: **Н. К. Акмаєва, Е. Ф. Алексієва, В. Г. Бакланова, А. А. Брусенцова, М. П. Гор-**

...ненко, К. В. Григор'єва, Г. А. Гузовська, З. М. Дорохова, М. В. Коротких, Л. В. Красовська, І. Г. Ланцман, Т. Е. Лісіцька, Б. Г. Левіна, В. О. Лук'яновська, М. І. Малець, Н. І. Маслюкова, Н. В. Прохорова, Л. І.Рогуська, Р. П. Сиротініна, Е. С. Солодовникова, Л. П. Сизоненко, В. І. Савченко, В. Я. Тітова, Е. Ф. Цандер, Г. Д. Хоменко, Т. Е. Агеєв, Г. А. Водовозов, Г. П. Гаврiков, А. С. Галкін, О. Г. Галишевський, І. Ф. Дергаус, Я. А. Додін, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, М. Е. Михайлов, Н. В. Олейніков, П. Я. Плавник, П. Н. Полканов, А. К. Саркісьянс, А. А. Синявський, А. С. Середа, Н. К. Скачко.

---

14 квітня

Л. Мінкус.

ДОН КІХОТ

Балет на 3 дії, 7 картин.

Диригент—**І. І. Баусов.**

Постава балетмейстера **В. М. Нікітіна.**

Поновлення засл. арт. Груз. РСР балетмейстера **В. К. Литвиненка** і **О. С. Галкіна.**

Декорації і костюми художника **Д. П. Овчаренка.**

Концертмейстери—**Я. Л. Калігорський** і **В. О. Рубін.**

Виставу веде **С. Петров.**

Дон Кіхот, збіднілий іспанський дворянин, дні і ночі проводить за читанням романів. Йому уявляються образи любимих героїв, і він горить бажанням наслідувати їм. В цей час входить цирульник з тазом для гоління. Одягнувши цей шолом і озброївшись списом, дон Кіхот готовий вирушити в похід.

Але раптом у дім вривається сусіда селянин Санчо-Панса, якого переслідує його жінка. Рицар вступається за Санчо і умовляє простодушного сусіду стати його зброєносцем.

Подвір'я таверни. Старий Лоренцо, господар таверни, видає заміж свою дочку Кітрі за придуркуватого, але багатого сусіда Гамаша. На весілля вже сходяться гості. Проте наречена, яка закохана в гарного, але бідного юнака Базіля, не хоче коритися батькові.

З'являється Гамаш. Він намагається удати з себе вишуканого кавалера, але його набундючений вигляд викликає тільки загальний сміх. Лоренцо поспішає ввести в дім жениха, і це дає змогу знову з'явитися Базілю. Базіль розповідає, що має намір викрасти Кітрі з-під носа у жениха, переодягнувшись у маскарадний костюм чарівника Фрестона.

Та цей настрій знову порушує Лоренцо. Побачивши Базіля, він хоче його побити. В цей момент з'являється дивна постать мандрівного рицаря дон Кіхота з своїм зброєносцем. Рицар заступається за Базіля.

Кітрі, знаючи план Базіля, дає згоду на шлюб з Гамашем. Лоренцо радіє.

З'являється Базіль, переодягнутий в костюм Фрестона. Скориставшись слушним моментом, він з своїми друзями викрадає Кітрі.

Дон Кіхот бачить ненависного Фрестона і його гніву немає меж. Він хоче наздогнати чарівника, але потрапляє в порожню бочку, а його зброєносець на тент. Базіль і Кітрі зникають.

В таверні, як завжди, весело. Друзі Базіля привели сюди нотаріуса, щоб оформити шлюб Базіля і Кітрі.

Ось вбігають і вони, та слідом за ними сюди приходить і Лоренцо з Гамашем. Базіль швидко переодягається знову в костюм Фрестона. Переодягається в маскарадний костюм і Кітрі. Невпізнанні вони підпоюють Лоренцо і Гамаша, який залицяється до куховарки Альдонси. Друзям Базіля вдається їх скоро випровадити. Кітрі і Базіль поспішають тимчасом розписатися в шлюбному контракті.

Раптом з'являється дон Кіхот і Санчо. Дон Кіхот, побачивши знову Фрестона, кидається на ворога, але застигає від подиву. В руках у нього тільки костюм Фрестона, а перед ним Базіль. Лоренцо догадується про хитрощі, і його слуги ловлять Кітрі. Кітрі відбивається від них і їй на допомогу приходить благородний рицар дон Кіхот. Та Лоренцо вирішує за допомогою слуг порахуватися з дон Кіхотом і наказує слугам побити його. Дон Кіхот падає під їх ударами.

Ліс. Санчо несе на спині побитого дон Кіхота, кладе його під деревом і лягає спати.

Побитий, знесилений дон Кіхот марить. Він бачить, як ліс перетворюється на таємничу печеру. Дон Кіхот викликає на бій страховище, яке має бути в цей печері.

Таємнича печера перетворюється на казковий палац. В чарівній раковині з'являється Дульсинея, і дон Кіхот, завмираючи від щастя, танцює з нею.

Знову ліс. Дон Кіхот прокидається, будить Санчо і вирушає з ним далі.

Сад біля палацу герцога. Сюди приходять дон Кіхот і Санчо. Герцог, заради жартів, призначає Санчо губернатором.

Лоренцо, Гамаш, Кітрі, Базіль і куховарка Альдонса вимагають суду у герцога. Кітрі викриває Гамаша у зраді з Альдонсою. Санчо, який виступає в ролі судді, виносить вирок, за яким Гамаш має одружитися з куховаркою, а Базіль з Кітрі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ЇХ ВИКОНАВЦІ:

Дон Кіхот—**О. Г. Горохов.** Санчо-Панса—**О. С. Галкін, С. Г. Люлін, А. К. Саркісьянс.** Дульсинея—**Н. М. Виноградова, І. Л. Герман, Л. М. Любімова.** Лоренцо—**І. Ф. Дергаус, А. К. Саркісьянс.** Кітрі—**Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Базіль—**Я. О. Додін, В. К. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР, **П. Я. Плавнік.** Гамаш—**О. С. Галкін, А. К. Саркісьянс.** Альдонса—**Є. Є. Пориваєва, В. П. Савченко,** Мерседес—**М. П. Горпиненко, А. Л. Пірадова, В. Г. Семінаренко, Г. Д. Хоменко.** Еспадо—**Я. О. Додін, Н. А. Ізотов, І. А. Трахтенберг.** Жуаніта—**В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Л. А. Камишнікова, Л. М. Любімова.** Цікалія—**Е. Ф. Алексеєва, Г. А. Гузовська, Д. Є. Рожинська, Г. Д. Хоменко.**

У виставі беруть участь також солісти балету: **І. Г. Ланиман, Г. Д. Маслова, Г. А. Водовозов, А. П. Кісенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний** та весь склад балету.

Засл. арт. ГрузРСР В. К. Літвиненко в ролі Базіля („Дон Кіхот" балет Л. Мінкуса).
Фото Й. Куперштейна.

15 квітня

Дж. Пуччіні.

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Переклад Арбатова.

Диригент **І. С. Штейнман,** засл. арт. УРСР. Постава режисера **О. П. Геращенка.** Художник **М. М. Калашніков.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Концертмейстери: **Н. Ф. Миронович** (головн. концертмейстер), **В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.**

Цезар Анжелотті, консул Римської республіки, що впала під навалою інтервентів, рятується від переслідування поліції. Він хоче заховатися в каплиці маркізів Атаванті, що міститься в одному з старовинних римських храмів. Тут він зустрічається з художником Каварадоссі. Художник погоджується допомогти втікачеві. Їх розмову перебиває прихід артистки придворної капели Флорії Тоски, палко закоханої в художника. Анжелотті ховається. Не встигла Тоска вийти, як раптом лунає постріл з

фортеці. Це сигнал тривоги, викликаної втечею важливого політичного в'язня. Каварадоссі поспішає вивести консула з храма, щоб заховати його в іншому місці.

До храму вриваються поліцаї на чолі з своїм начальником бароном Скарпіо. Вони натрапляють на слід утікача і запідозрюють, що йому допоміг Каварадоссі.

До храму в цей час повертається Тоска. Скарпіо розпалює почуття ревнощів в серці Флорії, щоб, скористовавшися з цього, зробити її своєю коханкою та за її допомогою знайти втікачів.

Кімнати Скарпіо в королівському палаці Фарнезо. Начальник поліції нетерпляче чекає звістки від шпигів. Старший шпигун Сполетто сповіщає, що вдалося затримати і привести лише Каварадоссі. Починається допит художника, під час якого прибігає Тоска. Каварадоссі виводять у сусідню кімнату. З сусідньої кімнати Флорія чує приглушений стогін художника. Вона благає Скарпіо припинити катування. Скарпіо погоджується, але з умовою, що вона одверто розповість все, що знає про втечу Анжелотті. Знесилена стражданням коханого, Флорія виказує, де переховується Анжелотті. Але це не врятовує художника. Звуки барабана сповіщають, що Каварадоссі вже ведуть на страту. Скарпіо пропонує дівчині врятувати життя художника ціною свого кохання. Флорія погоджується й на це. Скарпіо обіцяє їй, що замість розстрілу відбудеться тільки інсценування страти. В той же час він таємно наказує Сполетто вбити художника.

Флорія і Скарпіо залишаються самі в кімнаті. Флорія вимагає від Скарпіо підписати перепустку на виїзд Каварадоссі з Риму. Коли Скарпіо, закінчивши писати, підходить до Флорії, вона вбиває його.

Внутрішній двір тюремного замку Сант-Анджело. Сюди приводять Каварадоссі на розстріл. Каварадоссі згадує про недавнє щастя. В цей час входить Тоска. Вона розповідає коханому, як вона вбила ката Скарпіо і заспокоює Каварадоссі, що зараз відбудеться несправжній розстріл. Входять солдати, Тоска спокійно чекає, коли скінчиться ця «комедія». Лунає залп, і Каварадоссі падає. Коли солдати виходять, Флорія підбігає до нього і бачить, що він убитий.

З словами «Маріо, я з тобою» вона кидається вниз з високої замкової башти.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка — **С. М. Тухнер,** лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Маріо Каварадоссі, художник— **З. М. Канзбург, В. Д. Совалов.** Барон Скарпіо, начальник поліції — **І. Л. Бронзов,** народн. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки — **Г. В. Коваль.** Різничий—**І. Б. Вільчур, Д. О. Діссар, Б. Н. Малков.** Сполетто, агент поліції—**П. П. Калюжний, В. М. Нікітін.** Скіарроне, жандарм—**М. Ф. Неймарк, П. С. Строганов.** Тюремник—**І. Б. Вільчур, С. І. Максименко.** Пастушок — **Я. В. Носенко.**

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу—**А. М. Базилевич** і **С. Р. Романівська.**

16, 18 квітня

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **В. М. Нахабін.**

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. К. Литвиненка.**

Художне оформлення **Д. П. Овчаренка.**

Асистенти поставника: **О. С. Галкін** і **П. Я. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну істо-

рію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія — **Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.** Принц Зігфрід — **Я. А. Додін, К. В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Я. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Г. Горохов, А. Ф. Кисенко.** Блазень — **Г. М. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда — **М. П. Горпиненко, Г. Д. Маслова, Є. Є. Пориваєва.** Наставник принца — **І. Ф. Дергаус, Т. С. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, Я. А. Додін, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Г. Д. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожинська, В. Г. Семінаренко;** солісти балету: **Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, М. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Полканов, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

Артист О. Т. Горохов (Дон Кіхот) і артист О. С. Галкін (Санчо Панса) в балеті Л. Мінкуса „Дон Кіхот".

Фото Й. Куперштейна.

17 квітня

М. І. Глінка

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст **С. М. Городецького.** Український переклад **М. Т. Рильського.**

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **М. П. Славинський.**

Постава нар. арт. СРСР **О. Г. Крамова** і засл. арт. УРСР **В. Г. Будневича.**

Художник — народний художник **О. В. Хвостов.**

Хормейстер **Є. І. Мариківський**

Танці в поставі балетмейстера **А. П. Гірмана.**

Режисер **Г. І. Давидов.**

Головний концертмейстер—**Н. Ф. Миронович;** концертмейстери — **О. В. Обухова, Л. А. Хорошухіна, В. А. Фіалковська.**

Дія опери відбувається в 1612 році. Русь заполонили чужоземні загарбники. Патріотичний порив підіймає народні маси на оборону батьківщини. Сміливий заклик народного вождя Мініна стати проти ворога зустрічає палкий відгук у серцях патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана Собініна, що з своїми односельцями пішов воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє про весілля, але батько й слухати про це не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає пісня. Це наближається з своєю дружиною Собінін. Відважний витязь розповідає селянам про перемогу над ворогом і просить Сусаніна дозволити йому тепер же одружитися з Антонідою. Але Сусанін вважає, що зараз не може бути і мови про весілля. Полум'яний патріот закликає своїх земляків ще більше допомагати народному війську. Собінін з своїм загоном вирушає на бій з ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить звістка, що весь російський народ повстав проти загарбників. Брязкітом зброї відповідають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусанінові провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушують рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдурив їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою любиму батьківщину. Розвиднюється. Прокидаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів — Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—**В. Г. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Антоніда — **О. І. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Б. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **В. П. Павленко.** Богдан Собінін — **Б. П. Залезінський, П. С. Строганов.** Ваня — **Є. А. Лейтес.** Польський король Сігізмунд III — **М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль.** Гонець — **М. Д. Державін, П. П. Калюжний, Б. М. Малков.** Ратник-заспівувач — **М. С. Григор'єв, П. С. Строганов.**

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — **В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, А. Л. Пірадова, П. Я. Плавник,**

А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.

ВАЛЬС — **В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, І. Л. Герман, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Д. Е. Рожинська, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.**

МАЗУРКА — **В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. Г. Горохов, М. П. Горпиненко, М. А. Ізотов, Г. Д. Маслова, В. Г. Семинаренко, Г. А. Хоменко.**

Виставу ведуть **А. М. Базилевич, С. Р. Романівська.**

20 квітня

Дж. Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Італійський текст (за Бомарше) Цезаря Штарбіні. Переклад за редакцією **Л. Якимчука.**

Диригент **П. Я. Баленко.**

Постава народн. арт. УРСР **М. П. Стефановича.**

Художник **Б. А. Коваленко.**

Хормейстер **Б. Л. Шамович.**

Головний концертмейстер **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери: **В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна—**С. Б. Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. С. Раїк.** Альмавіва—**В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов.** Фігаро—**Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут.** Дон-Базіліо—**В. Г. Будневич**, засл. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Дон-Бартоло — **Д. А. Діссар, Г. В. Коваль.** Фіорелло—**І. Б. Вільчур, Г. В. Коваль.** Берта—**О. А. Мейер, Є. В. Носенко.** 1-й слуга—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост.** 2-й слуга — **М. Д. Державін, С. І. Максименко.** Офіцер — **Г. В. Коваль, Н. В. Неймарк.**

Виставу веде—А. М. Базилевич.

18 (ранок) квітня

П. І. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. І. Чайковського.

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і **нар.** арт. БАРСР **М. П. Славинський.**

Режисер-постановник—заслужений артист УРСР **В. Г. Будневич.**

Художник **П. К. Єршов.**

Танці в поставі **А. Л. Пірадової.**

Головний хормейстер Є. І. Нахабін.

Режисер **Г. І. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович**; концертмейстери—**В. А. Фіалковська, К. П. Смулянська, А. Б. Рубін, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. М. Канзбург.** Граф Томський — **Д. І. Козинець.** Князь Єлецький — **Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут.** Чекалінський—**П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, П. С. Строганов.** Сурін—**М. Д. Державін, Н. М. Малков.** Чаплицький—**В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.** Нарумов—**Н. Ф. Неймарк, Б. Н. Малков.** Розпорядник — **В. С. Хворост, Н. Л. Малков.** Графиня — **А. З. Левицька**, народ. артистка УРСР; **Е. А. Лейтес, А. А. Мейер.** Ліза — **К. О. Морозова, С. М. Тухнер**, лауреат республіканського конкурсу виконавців. Поліна — **Н. О. Дружевецька, Т. Я. Коронескуль.** Маша — **Н. О. Коротких, Л. В. Попова, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині):

Прилепа — **В. П. Венецька, В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.** Міловзор — **В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Е. А. Носенко.** Златогор — **Д. І. Козинець.** Амур — **Света Саркісьянс.**

В балеті беруть участь: солістки балету **М. П. Горпиненко, І. В. Семінаренко** та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть С. А. Петров і С. Р. Романівська.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА

АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

11, 14, 16, 18 квітня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад В. Владка

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. **УРСР Б. Н. Норда.**

Художник **Л. Н. Альшиц**

Режисер-асистент **М. А. Ошеровський**

Музичне оформлення **М. М. Каневського**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — **Ю. Фоміна, А. Калішевська.** Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Елсуорт Ленгдон, сенатор — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; **О. Романенко.** Дженевра Ленгдон, його молодша дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **В. Власовська.** Аліса Ленгдон — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Гоуард Меррік, письменник,— **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — **С. Верхацький, І. Костюченко.** Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Серкін, шеріф — **М. Захарченко, О. Немзер.** Чак Уоррен—**Ф. Хрипко.** Боб Айзі—**І. Ужвій.**

Виставу веде пом. режисера **Р. М. Хмара.**

13 квітня

За О. Фадеєвим. Інсценізація **Г. Гракова.**
Переклад І. Стешенко.

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Режисер **Л. Кіншина.**

Режисер-асистент **М. Ошеровський.**

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії **Дм. Шостаковича.**

Танці **Л. Леонідова.**

Диригент **М. Каневський.**

Концертмейстер **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР; Матвій Шульга — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — **В. Бондаренко.** Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — **М. Ошеровський;** Уляна Громова—**О. Валуєва, Г. Гончарова;** Сергій Тюленін—**В. Мізіненко;** Любов Шевцова—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов—**Г. Снегірьов;** Іван Туркенич—**В. Стеценко.** Молодогвардійці: Валя Борц—**В. Власовська;** Ніна Іванцова—**І. Біляєва;** Жора Арутюнянц—**І. Костюченко;** Сергій Левашов — **М. Захарченко, В. Коробков.** Радик Юркін — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Л. Сахарова;** Клава Ковальова—**О. Тимофієнко;** Коля Сумський — **В. Лавров.** Олена Миколаївна Кошова —**В. Чистякова** нар. арт. УРСР та УзРСР, **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Бабуня Віра—**Г. Бабіївна.** Мати Люби Шевцової—**А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Євген Стахович—**Я. Браславський** (уч. студії). Гнат Фомін — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна — **О. Слензак, І. Стешенко.** Німці: генерал Клер—**М. Кірін;** полковник—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; лейтенант—**Я. Смо-**

ляк; Брюкнер — **О. Романенко;** Балдер — **Л. Подорожній. Соліковський — М. Волошин.** Адам, німецький солдат — **О. Немзер.** Унтер-офіцер СС — **І. Ужвій** (учень студії). Перекладач — **В. Бережний.** Дівчата в Краснодона: Валя Філатова — **М. Коржева** (уч. студії); Саша Бондарева — **Р. Кіріна;** Майя Пегліванова — **Л. Краміч;** Тоня Іваніхіна — **О. Ліхолет** (уч. студії); Шура Дубровіна — **Б. Табориська** (уч. студії); Вирікова — **А. Калішевська.** Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Народний артист СРСР, лауреат Сталінської премії М. М. Крушельницький в ролі Аркадія Счастливцева (Ліс" О. Островського).

Фото М. Савченка.

Нар. артистка УРСР та УзРСР В. М. Чистякова в ролі Катерини („Гроза" О. Островського).

Фото М. Савченка.

15 квітня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій.

Постава народн. арт. УРСР **Л. Дубовика** і режисера **В. Воронова.**

Художник **В. Греченко.**

Композитор — засл. арт. УРСР **Б. Крижанівський.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—В. М. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Па-

лажка, її няня — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Антон Іванович Квітка — **С. Кошачевський.** Елена Миколаївна, мати Квітки — **Я. Криницька,** засл. арт. УРСР. Степан Іванович Безродний — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко — **О. І. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький — **В. Стеценко.** Квятковська — **Ю. Фоміна.** Лемішка, суфльор — **А. Макаренко, Г. Сичук.** Маринка, дочка Лемішки — **Н. Косаківна.** Гирявий, помічник режисера — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич — **Н. Лихо.** Антипов, редактор газети — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **М. Волошин.** Юркович, репортер, — **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР. Гаша, ключниця в маєтку Квітки — **Г. Гончарова.** Лакей в готелі — **М. Микитенко.** Перукар — **С. Ходкевич, О. Подорожній.** Лікар — **М. Савченко.** Пожежник — **В. Бережний.** Студент 1-й - **О. Немзер, В. Лавров.** Студент 2-й — **В. Бережний.**

Виставу веде Д. Бабенко.

Народний артист СРСР, лауреат Сталінської премії І. О. Мар'яненко в ролі Дикого („Гроза" О. Островського).

Фото М. Савченка.

17, 18 (ранок) квітня

Лауреат Сталінської премії **Л. Малюгін.** Переклад — **Д. Бобир.**

СТАРІ ДРУЗІ

П'єса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР Р. О. Черкашина.

Режисер-асистент **М. А Ошеровський.**

Художник **В. М. Греченко.**

Музичне оформлення **М. М. Каневського.**

Текст пісні — Н. Забіла.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **І. Бабіївна.** Тоня, її дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Володимир Дорохін — **І. Костюченко.** Олександр Зайцев — **В. Мізіненко, М. Ошеровський.** Семен Горін — **Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний.** Тамара Соловйова — **О. Тимофієнко.** Олексій Суботін — **М. Микитенко, А. Сизранцев** (учень студії). Яків Дар'ялов — **Я. Смоляк.** Дуся Рязанова — **Ю. Фоміна,** Сіма — **Р. Кіріна, Л. Єрохіна** (уч. студії). Лясковський — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **М. Савченко.**

Нар. артист УРСР Д. Антонович (Тихон Кабанов) та нар. артистка УРСР Є. Петрова (Варвара) в драмі О. Островського „Гроза".

Фото М. Савченка.

19, 20 квітня

ВИСТАВА, ПРИСВЯЧЕНА 125-річчю З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ О. М. ОСТРОВСЬКОГО

О. Островський. Переклад **Ір. Стешенко.**

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера **О. Б. Глаголіна.**
Художник **І. С. Назаров.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька— **Г. Бабіївна.** Аполлон Вікторович Мурзавецький— **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Верхацький.** Глафіра Олексійовна—**Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **М. Коробчанська.** Евлампія Миколаївна Купавіна — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Анфуса Тихонівна—**С. Лор, Д. Миргород.** Михайло Бо-

рисович Линяєв — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов — **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР; **В. Мізененко.** Клавдій Горецький— **Г. Тітор, Г. Поклонський** (студенти театрального інституту). Павлин Савелліч— **М. Кірін.** Влас — **В. Сизранцев** (учень студії). Стропілін — **Я. Брославський** (учень студії). Староста — **І. Ужвій** (учень студії). Маляр — **В. Лавров** (учень студії). Столяр—**М. Яценко** (учень студії). 1-й селянин — **Ф. Хрипко** (учень студії). 2-й селянин — **А. Онофренко.** Приживалки:—**Б. Табориська** (учениця студії), **Л. Літвінова.**

Концертмейстер—**Е. Пліщенко.**

Виставу веде—**Р. Хмара.**

ГОТУЄТЬСЯ ДО ВИСТАВИ:

Бр. ТУР

СОФЬЯ КОВАЛЕВСЬКА

п'єса на 3 дії,

6 картин.

Постава нар. артиста

УРСР Л. Ф. ДУБОВИКА.

Художник —

В. М. ГРЕЧЕНКО.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

11 (утро), 17, 18 (утро) апреля

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Р. Резникова.**
Режиссер-асистент **Т. В. Прево.**
Художник **Н. Ф. Соболь.**
Музыка **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина—**А. М. Волин.** Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института—**Я. Г. Азимов, В. М. Шаповалов.** Софья Львовна, его жена—**Е. И. Оноприенко, З. П. Кудряшева.** Маргарита Алексеевна, его родственница—**З. В. Зиновьева, О. И. Зубова.** Ксения, домработница Одинцовых—**А. К. Кочкарева, М. В. Лельская.** Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе—**В. И. Цветков.** Анна Павловна, его мать—**Е. М. Леонидова, К. Т. Туберозова.** Яшин, Владимир Сергеевич, студент—**Б. М. Тоценко.**

Бакалова, Надежда Петровна, **студентка— А. И. Москаленко.** Люся, ее подруга по институту—**Н. Р. Логвинова, Р. Г. Слободская.** Брагин, Всеволод Ильич, художник-каррикатурист—**Ф. В. Кривонос, В. С. Лизогуб.** Плескин, Василий Лукич, директор ресторана—**И. Е. Мальвин.** Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана—**Д. Ф. Васильчиков**, засл. арт. УССР; **Т. В. Прево.** Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином—**К. П. Гайжевская, Р. Д. Семашко.** Горбатенко Галина, жена Плескина—**К. Т. Борискина, М. А. Шматченко.** Локотин, служащий в министерстве—**Э. В. Коломийский.** Шуров, Семен Семенович, ответственный работник—**В. В. Кропотов.** Бухгалтер, сослуживец Шурова—**П. И. Пружанский, В. А. Сергеев.** Работник министерства—**В. И. Астахова, Н. Н. Белецкая.** Дежурный на заводе—**В. И. Карпенко.** Клавдия Михайловна — **В. И. Астахова, Н. Н. Белецкая.** Рабочий на заводе—**С. Э. Лерман.** Продавщица в цветочном магазине—**Н. А. Степанова.** Покупатель—**А. Н. Агейчик.** Юноша—**Я. Л. Эдельман.** 1-й официант—**Г. М. Столкин.** 2-й официант—**И. А. Здановский.** 3-й официант—**В. Ф. Криштоп.** 1-я официантка—**Н. Р. Логвинова, Р. Г. Слободская.** 2-я официантка—**Г. А. Клебанова.** Старик, румын—**Б. М. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Гелембо, З. П. Макаровский.**

Засл. артистка УССР Н. В. Тамарова в роли Смельской („Таланты и поклонники“ А. Островского).

Фото Ш. Майденберга.

Нар. артистка УССР А. П. Воронович в роли Негиной („Таланты и поклонники“ А. Островского).

Фото Ш. Майденберга.

12, 13, 14, 15, 19 апреля

СПЕКТАКЛЬ, ПОСВЯЩЕННЫЙ 125-летию СО ДНЯ РОЖДЕНИЯ А. Н. ОСТРОВСКОГО

А. Островский

ДОХОДНОЕ МЕСТО

Комедия в 5 действиях

Постановка режиссера **И. С. Любича.**
Режиссер-ассистент **В. И. Цветков.**
Художник **Б. И. Чернышев.**
Музыкальное оформление **А. Е. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Аристарх Владимирович Вышневский, важный чиновник — **В. В. Золотарев,** засл.

Артист Я. Г. Азимов в роли князя Дулебова („Таланты и поклонники" А. Островского).

Засл. артист УССР В. Ф. Матов в роли Паратова („Бесприданница" А. Островского).

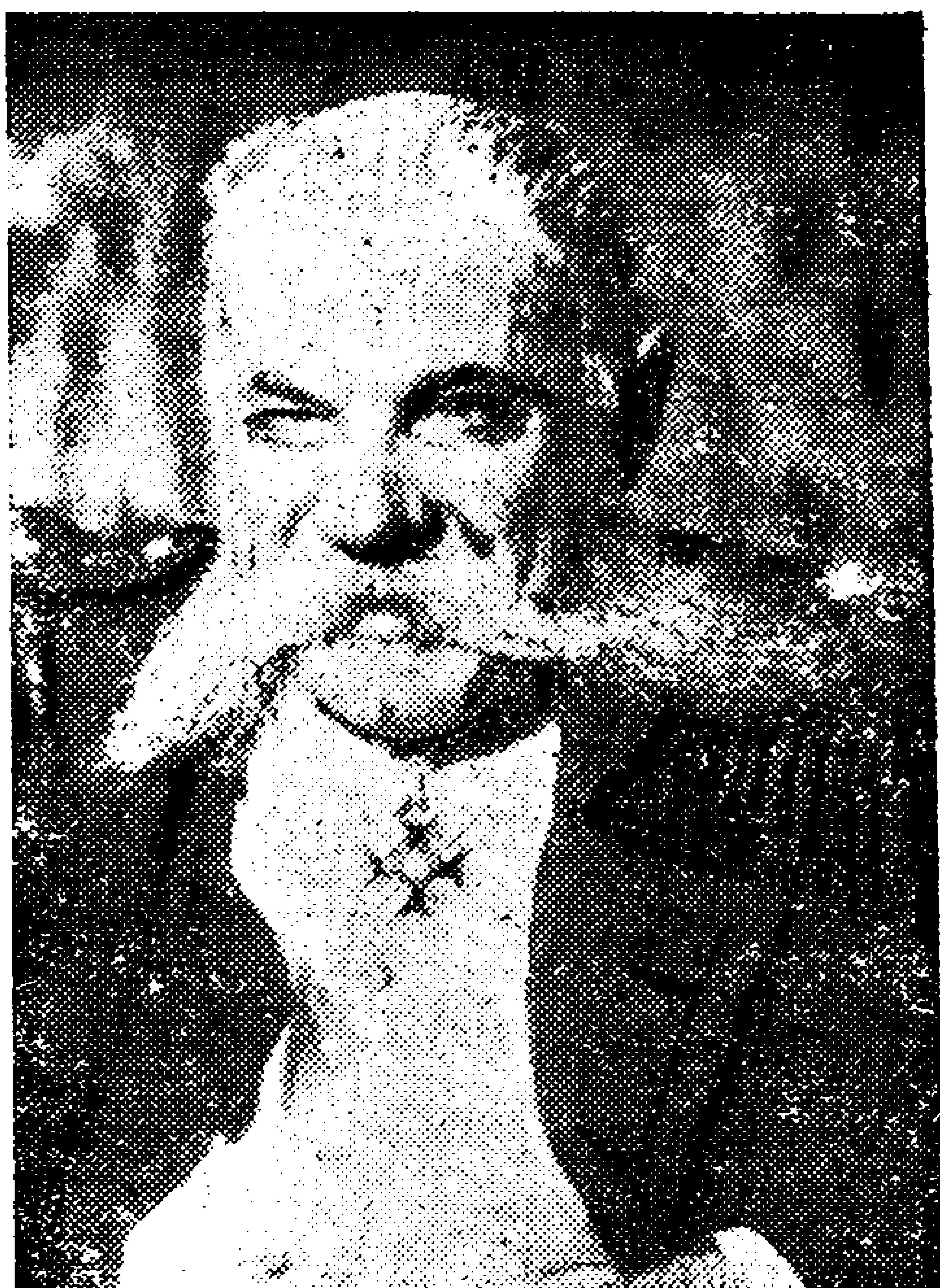
Фото Ш. Майденберга.

арт. УССР; **П. А. Осокин.** Анна Павловна, его жена—**К. П. Гайжевская, К. А. Суковская.** Василий Николаевич Жадов, племянник Вышневского—**В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Мыкин, учитель—**Г. А. Сергеев, М. И. Таранов.** Аким Акимыч Юсов, старый чиновник — **Я. Г. Азимов, Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Онисим Панфилыч Белогубов, чиновник — **А. М. Волин, В. М. Шаповалов.** Фелисата Герасимовна Кукушкина, вдова коллежского асессора — **Л. А. Линецкая, К. Т. Туберозова.** Ее дочери: Полина — **К. Т. Борискина, А. Г. Кригер.** Юлинька—**А. И. Москаленко, Р. Д. Семашко.** Досужев — **А. А. Ерошенко, И. С. Любич.** 1-й чиновник —**Г. А. Северов, М. И. Таранов.** 2-й чиновник—**Б. М. Табаровский.** Стеша, служанка Кукушкиной—**Н. А. Степанова, М. А. Шматченко.** Антон, дворецкий Вышневского—**В. К. Викторин, Г. М. Столкин.** Мальчик, слуга Вышневского — **Я. Л. Эдельман.** Половые в трактире: Григорий—**П. И. Карпенко,** Василий—**Ф. В. Кривонос.** Купец — **С. Э. Лерман.** Чиновник—**А. И. Рубанов.** Марья—**С. Я. Давыдова, А. К. Кочкарева.** Половой—**В. Ф. Криштоп.**

Режисеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

Действие происходит в Москве, в середине прошлого века.

Между 2-м и 3-м действием проходит около года.

Нар. артист СССР А. Г. Крамов в роли Крутицкого („На всякого мудреца довольно простоты" А. Островского).

Фото Ш. Майденберга

11, 16, 20 апреля

Братья **Тур** и **Л. Шейнин.**

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера **В. С. Лизогуба.**
Режиссер-лаборант **В. И. Цветков.**
Художник **Б. И. Чернышев.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин, Никита Иванович, полковник—**В. М. Аристов,** нар. арт. УССР. Егоркин, сержант, его ординарец — **А. М. Волин, Ф. В. Кривонос.** Глухов, майор — **М. И. Таранов, Б. М. Тоценко.** Маслов, генерал — **Б. К. Викторин, И. Е. Мальвин.** Джемс Гилл, полковник армии США — **А. Г. Крамов,** нар. арт. Союза ССР; **Г. А. Ратальский.** Гарри Перебейнога, сержант, его ординарец — **В. И. Карпенко, П. И. Пружанский.** Лилиан Шервуд — **А. Г. Кригер, А. В. Танеева.** Вудд, сенатор — **А. К. Котляров, А. А. Ерошенко.** Американские журналисты: Кемпбелл—**Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР; Ллойд—**В. В. Кропотов, Г. М. Столкин;** Эчмен—**Г. А. Сергеев.** Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики — **В. В. Золотарев,** засл. арт. УРСР; **И. С. Любич.** Курт Дитрих, его сын—**Б. К. Вик-**

торин, В. М. Шаповалов. Эрнст Шметтау, его зять — В. М. Венцковский. Эльза, жена Шметтау — З. П. Кудряшева, Е. И. Оноприенко. Вальтер, их сын—Н. И. Скоркина, М. А. Шматченко. Шранк-Краус — И. А. Здановский, И. Е. Мальвин. Шредер, христианский демократ — О. Т. Привалов. Автоматчики, связисты: Г. А. Клебанова, В. Ф. Криштоп, С. Э. Лерман, Н. Р. Логвинова, А. И. Рубанов, Б. М. Табаровский.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

---

18 апреля

Бернард Шоу

Перевод **Н. Константиновой**

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5 картинах.

Постановка режиссера **И. С. Любича.**

Режиссер-ассистент **В. С. Лизогуб.**

Художник **Н. А. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генри Хиггинс — **Я. Г. Азимов, В. Н. Северов**, засл. арт. УССР. Миссис Хиггинс, его мать — **З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая.** Полковник Пикеринг — **И. С. Любич.** Лиза Дулитл — **Н. В. Тамарова**, засл. арт. УССР. Альфред Дулитл — **А. М. Волин, Э. В. Коломийский.** М-с Пирс — **З. П. Кудряшева.** М-с Эйнсфорд Хилл — **К. Т. Туберозова.** Клара — **А. И. Москаленко, Е. И. Оноприенко.** Фредди — **В. С. Лизогуб, Г. А. Сергеев.** Горничная — **Р. Г. Слободская, Н. А. Степанова.** Прохожий — **П. И. Пружанский.** Саркастический наблюдатель — **Т. В. Прево.**

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

11 (ранок) квітня

Текст — М. Авах, З. Кац.

Музика Д. Клебанова, О. Сандлера.

МІЙ ХЛОПЧИК

Музкомедія на 3 дії.

Постава **М. В. Аваха.**

Диригенти: засл. арт. УРСР **С. Д. Соляшанський; М. С. Хайкін.**

Режисер **Микола Іванов.**

Художник **С. І. Йоффе.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Голубов—**П. О. Дудко, Г. Ю. Охріменко.** Ольга — **К. В. Великосельська, Л. С. Міцнер, А. Г. Суяркіна.** Ковальчук—**Д. І. Волков, К. О. Передерніков.** Валентина—**К. В. Великосельська, Р. І. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Коля — **Т. О. Бізяєва, Г. П. Бутиньова.** Наталія Павлівна—**Л. Ф. Романенко, Н. І. Попова.** Надя—**Н. М. Аннікова, З. М. Мізіненко.** Павло Павлович — **Микола Іванов, О. Г. Івашутич**, нар. арт. УзРСР. Феля — **Д. Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Котлов — **В. І. Андреєв, І. Х. Білошенко.** Перший майор — **Н. Ф. Коваль.** Нервова дама — **В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова.** Другий майор — **М. Н. Гавриленко.** Семен—**Є. Л. Грицюк, С. Л. Киричек.** Шофер—**С. М. Бондаренко, І. А. Горох.** Продавець костюмів— **М. Ф. Таранов.** Дорохов — **Н. Корольов.**

БАЛЕТ:

Спортивний — **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, О. Лашкевич, Г. Мелехов, Б. Хільченко.**

Зустріч — **В. Лісновська** та **П. Плавник, О. Борисова** та **Б. Хільченко.**

Рязанська кадриль—**В. Балацький, Н. Новаковська, Л. Кабанець, В. Семенов, Т. Шеванова, Б. Хільченко, Б. Райфа.**

Жартівниця — **С. Бондаренко, М. Кочубинська.**

Виставу веде пом. реж. **Н. З. Боровкова.**

11 квітня

Л. Юхвід.

Музика **О. Рябова.**

ЧУДЕСНИЙ КРАЙ

Музкомедія на 3 дії.

Постава головного режисера **І. С. Радомиського.**

Диригенти: **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Оформлення **Н. Ф. Соболя.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

Хормейстер **Л. О. Карпова.**

ДІЙОВИ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Остап Гончар—**П. О. Дудко, К. О. Передерніков.** Галина Луговиківна—**К. В. Великосельська, А. В. Лундишева.** Віра Ємельянова — **Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **Л. С. Міцнер.** Юхим Гнатович—**Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Нюша—**Н. І. Попова, О. О. Пігулович.** Джаяк—**Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Саня—**В. В. Безпалько, Л. М. Мабо.** Дід Сашко **М. І. Малегрант, М. А. Мармур.** Листоноша—**Є. Л. Грицюк, М. Ф. Коваль.** Приїжджий—**В. І. Андреєв, В. М. Цесінський.**

Танці виконують солісти балету: **В. Балацький, А. Венгеров, В. Зарицький. В. Семенов, Б. Хільченко** та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. А. Арбо** та **Н. З. Боровкова.**

13 квітня

Е. Кальман.
Лібретто **Грекова.**
Переклад **О. Полторацького.**

МАРІЦА

Оперетта на 3 дії.

Постава **Миколи Іванова.**
Диригенти: **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**
Оформлення **С. І. Сонечкіна.**
Танці в поставі **Л. Р. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Маріца — **К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Ліза — **Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова.** Графиня Божена — **А. М. Алмазова, З. М. Мізіненко.** Циганка — **С. Р. Аппель, Ф. Р. Пергамент.** Подруга — **М. Г. Вербицька, Т. Г. Суяркіна.** Тасило — **Д. І. Волков, П. О. Дудко, К. О. Передерніков.** Каламан Зупан — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР;**К. Л. Райданов.** Популеску — **Микола Іванов, О. Л. Райданов.** Карл Ліпенберг—**В. І. Андреєв, М. М. Іванов.** Чеко—**С. М. Бондаренко.** Циган — **С. М. Бондаренко, Є. Л. Грицюк.** Пенічек — **О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **М. О. Мармур.**

БАЛЕТ:

2-а рапсодія (муз. **Ф. Ліста)** — виконують: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров. В. Лісновська, М. Кочубинська, В. Семенов, Хільченко** та ансамбль балету.
Виставу ведуть **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

14, 17, 18, 20 квітня

Музика **Ф. Легара**
Текст **І. Рубінштейн**
Переклад **І. Журбіна**

ВЕСЕЛА ВДОВА

Музкомедія на 3 дії

Поновлення постави режисера **О. Г. Івашутича.**

Диригенти: **С. Д. Солящанський**, засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Художник—**С. І. Сонечкін.**

Танці—**Л. Р. Леонідова.**

ДІЄВІ ОСОБИ ТА БИКОНАВЦІ

Граф Данило—**Д. І. Волков, П. О. Дудко, К. О. Передерніков.** Ганна Главарі—**Р. І. Уманська**, засл. арт. УзРСР; **Л. С. Міцнер.** Валентина—**К. В. Великосельська, А. В. Лундишева, А. Г. Суяркіна.** Барон Зет—**О. Г. Івашутич**, нар. арт. УзРСР. Негош—**Микола Іванов.** Росільон—**П. К. Павлусенко, Г. Ю. Охріменко, С. І. Біляев.** Каскада—**А. А. Аркін, С. І. Біляев.** Сен-Бріош—**Н. Н. Гавриленко, В. І. Андреев.** Кромов—**Е. Л. Грицюк.** Богданович—**А. А. Мармур.** Ольга—**В. В. Безпалько М. Г. Вербицька.** Мадам Богданович—**Ф. Р. Пергамент, Т. О. Безяева.**

Балет виконують—**В. Лісновська, О. Борисова, А. Лашкевич, М. Кочубинська, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Семенов, В. Балацький, Е. Коновальчик.**

Виставу веде—помреж. **Н. Боровкова.**

15, 18 (ранок) квітня

Текст—Крахт, Тіпот і Вінніков. Переклад **І. Муратова.**

Музика **І. Дунаевського, засл.** діяча **мистецтв РРФСР.**

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру **М. В. Аваха.**

Диригенти: **С. Д. Солящанський**, засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Режисер **Микола Іванов.**

Режисер-лаборант **Н. З. Боровкова.**

Оформлення головного художника **Н. Ф. Соболя.**

Танці в поставі головн. балетмейстера **Л. Р. Леонідова.**

Концертмейстери: **П. Л. Кулисич, Н. М. Ліницька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—**А. М. Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова.** Стеля, її дочка—**К. В. Великосельська, Р. І. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта—**Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Л. А. Мабо;** Монна—**А. М. Коваленко, М. Г. Вербицька;** Берта—**Т. О. Безяева, Н. С. Чистякова.** Регіна де сан Клу, наречена Міккі—**З. М. Мізіненко, М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко.** Матроси: Янко—**П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко;** Пилип—**Д. Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **В. І. Кучма.** Хома—**Микола Іванов, О. Г. Ивашутич**, народ. арт. УзРСР. Цезар Галль, старий актор—**Д. І. Волков, К. О. Передерніков.** Хазяїн таверни—**О. Г. Івашутич**, народн. арт. УзРСР; **Е. Л. Грицюк.** Георг Стан, управитель пароплавної компанії—**І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов.** Міккі, його племінник—**К. Л. Райданов, В. П. Терещенко, А. А. Аркин.** Пан Честерфільд, «приватна особа»—**В. І. Андреев.** Одноокий, поліцейський агент—**М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов.** Комісар поліції—**М. Н. Гавриленко.** Сержант поліції—**А. Г. Зуб.**

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: **О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Лісновської, Л. Лебеденко, О. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко** та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть—**Н З. Боровкова** та **Н. О. Арбо.**

---

16. 19 квітня

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії, 5 картин

Виставу поновив режисер **Микола Іванов.**

Диригенты: гол. диригент **С. Д. Солящанський**, засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Оформлення художника **Н. А. Барової.**

Танці в поставі **Л. Р. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі—**К. В. Великосельська, А. Г. Суяркіна.** Джім—**Д. І. Волков, П.К. Павлусенко, К. О. Передерніков.** Жанна—**М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко.** Ванда—**Л. О. Романенко.** Герман—**Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Малон—**М. С. Іванов, О. Л. Райданов.** Авлей—**В. І. Андреев, І. Х. Білошенко.** Еміль—**М. М. Іванов.** Етель—**М. С. Гаевська, А. М. Алмазова.** Чорний Орел—**С. М. Бондаренко, Е. Л. Грицюк.**

Танці виконують: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Кочубинська, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, В. Семенов, А. Хільченко.**

Виставу веде помреж. **Н. А. Арбо.**

„ДОХОДНЕ МІСЦЕ"

(До прем'єри в Харківському російському драматичному театрі)

«Доходне місце» — одна з найкращих комедій великого російського драматурга О. М. Островського. Написана вона в 1856 році. А в 1857 році спеціальним розпорядженням цензурного комітету вона була категорично заборонена до вистави в усіх театрах. Лише через 6 років «Доходне місце» було вперше поставлене на сцені Александринського театру в Петербурзі в бенефіс артистки Левкеєвої. В цьому спектаклі брали участь відомі російські актори Стрельська, Нільський, Лінська, Горбунов та інші. У Москві ця комедія була поставлена в Малому театрі 14 жовтня 1863 року в бенефіс артистки Васильєвої. З величезним успіхом виступив в цьому спектаклі в ролі Жадова видатний артист С. Шумський, а в ролі старого чиновника Юсова — Пров Садовський.

Відтоді «Доходне місце» міцно ввійшло до репертуару російського театру. Неоднозразово ця п'єса ставилась і на радянській сцені.

Комедія «Доходне місце» викриває світ бюрократів та чиновників. Цьому світові хижаків Островський протиставляє молоду людину—Жадова. Жадов прагне жити чесною працею, він ненавидить раболіпство, підлесливість дрібного чиновництва, плямує хабарництво та казнокрадство «високих осіб».

Сучасники Островського високо оцінили сміливу й оптимістичну комедію. Одним з перших читачів її був Л. М. Толстой. В листі до автора «Доходного місця» він писав: «Дякую за комедію. Серед публіки, якій ми її читали, вона мала успіх величезний». Так само високо оцінив комедію М. Г. Чернишевський. Він писав, що п'єса ця відзначається «сильним і благородним напрямком».

Дм. БРУДНИЙ

Відповідальний редактор **Юр. ШОВКОПЛЯС**

Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 05342. Друкарня „Мистецтво", Харків. Зам. 386. Тираж 3000.

Ціна 2 карб.

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

СЕРЕДА
14
квітня

Приміщення
Будинку Офіцерів

о 8 год. вечора

ВЕЧІР

присвячений 125-річчю з дня народження великого Російського драматурга

О. М. ОСТРОВСЬКОГО

1. Вступне слово Лауреата Сталінської премії, народного артиста Союзу РСР—І. О. МАР'ЯНЕНКА.

2. Доповідь „Творчість О. М. Островського"

Доповідач доцент М. О. САМАРІН.

3. Доповідь „Островський і театр"

Доповідач О. М. ГОЛЬДЕС.

4. Сцени з пьєс О. М. Островського у виконанні артистів театрів: ім. Шевченка та Російського драматичного.

Вартовий член УТТ—народн. артист УРСР В. М. АРІСТОВ.